

**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

**20 - 26 червня
Юліанський календар (Старий стиль)**

Зміст

<u>Етапи розважань</u>	<u>2</u>
<u>20 червня</u>	<u>3</u>
<u>21 червня</u>	<u>7</u>
<u>22 червня</u>	<u>11</u>
<u>23 червня</u>	<u>15</u>
<u>24 червня</u>	<u>19</u>
<u>25 червня</u>	<u>23</u>
<u>26 червня</u>	<u>27</u>
<u>Що таке Журнал Скинія?</u>	<u>30</u>

Просимо не поширювати файл без дозволу журналу Скинія

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

20 червня

Неділя

Зіслання Святого Духа

Діян 2, 1-11

Ів 7, 37-52; 8,12

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Діяння Апостолів 2, 1-11

А як настав день П'ятидесятниці, всі вони були вкупі на тім самім місці.

Аж ось роздався з неба шум, неначе подув буйного вітру, і сповнив увесь дім, де вони сиділи. І з'явились їм поділені язики, мов вогонь, і осів на кожному з них. Усі вони сповнились Святим Духом і почали говорити іншими мовами, як Дух давав їм промовляти.

А перебували в Єрусалимі між юдеями побожні люди з усіх народів, що під небом. І як зчинився той шум, зійшлась велика юрба і хвилювалася, бо кожний чув, як вони говорили його мовою. Здивовані й остовпілі, вони один до одного казали: «Хіба не галилеяни всі оці, що розмовляють? Як же воно, що кожний з нас чує нашу рідну мову: партяни,

мідяни, еламії, і мешканці Месопотамії, Юдеї і Каппадокії, Понту й Азії, Фригії і Памфілії, Єгипту й околиць Лівії, що біля Кирени, римляни, що тут перебувають, юдеї і прозеліти, критяни й араби - ми чуємо їх, як вони нашими мовами проголошують величні діла Божі?»

Євангеліє від Івана 7, 37-52; 8,12

Останнього ж великого дня свята стояв Ісус і закликав на весь голос: «Коли спраглий хтось, нехай прийде до мене і п'є! Хто вірує в мене, як Писання каже, то ріки води живої з нутра його потечуть!» Так він про Духа казав, що його мали прийняти ті, які увірували в нього. Не прийшов був ще Дух Святий, бо Ісус не був ще прославлений.

Численні ж з народу, вчувши ті слова, казали: «Він дійсно пророк.» Інші ж: «Він - Христос.» Ще інші: «Чи з Галилеї Христос прийде? Хіба в Писанні не сказано, ще з роду Давидового Христос прийде, з села Вифлеєму, звідки був Давид?» І роздор виник із-за нього серед народу. Бажали і схопити його деякі, та ніхто не наклав рук на нього.

Повернулись, отже, слуги до первосвящеників та фарисеїв, а ті питають їх: «Чому не привели його?» Слуги ж відказують: «Ніколи чоловік не говорив так, як цей чоловік говорить.» Фарисеї ж: «Чи й не ви дали себе звести? Невже хтось із старшини або фарисеїв увірував у нього? Та проклятий той народ, що закону не знає!»

Але озвався до них Никодим, що приходив до нього вночі, а був же один з них: «Чи дозволяє наш закон засуджувати чоловіка, не вислухавши його спершу та й не довідавшись, що він робить?» Ті ж йому: «Чи і ти з Галилеї? Розвідайся, то й побачиш: з Галилеї пророк не приходить.»

І ще промовляв до них Ісус, і так їм казав: «Я - світло світу. Хто йде за мною, не блукатиме у темряві, а матиме світло життя.»

Розважання від Скинії

Кожна сторінка Біблії показує нам Бога, який не боїться забруднити руки, нахилиється, принижується, воплочується. І воплочується не тільки Син, приймаючи святу людську природу, яка дає нам можливість будувати стосунки з Богом, відкривши для наших поглядів і доторків його любов. Сьогодні воплочується Дух, обравши час і місце для зустрічі, Сам ставши Божою присутністю.

Текст Діянь каже: *зненацька*. Як борозна, виорана в землі, щоб закинути туди добре насіння. Як грім, як спалах вогнища, як повів вітру, як... і нам бракує слів, ми говоримо метафорами, порівняннями, нездатними пояснити те, що сталося.

А ось дуже чіткий наслідок: *Усі вони сповнились Святим Духом*. Сповнені, повністю занурені в Бога, повністю відкриті на дію Духа. Ось воплочення, яке все ще триває. Таємниця, яка почалася ще дві тисячі років тому, сьогодні

так само присутня в кожному, хто прийме в себе Бога й дозволить наповнити себе його присутністю.

Почали говорити іншими мовами. Після тиші та молитви настав час місії. Дух є Посередником, який налагоджує стосунки між нами й Богом, але не тільки. Дух долає мовні відмінності й культурні перепони, дає можливість кожному досвідчити Бога.

У день П'ятидесятниці вислухано молитву Ісуса: *Щоб усі були одно, як ти, Отче, в мені, а я в тобі, щоб і вони були в нас об'єднані; щоб світ увірував, що ти мене послав* (Ів 17,21). Ця єдність не є кінцевою метою, не є фінішем – це інструмент для досягнення цієї кінцевої мети. *Щоб світ увірував, що ти мене послав.* Щоб світ, тобто всі, могли досвідчити воплочення Божої любові. Щоб усі могли жити вірою в Сина Божого й завдяки Йому мати нове життя, сформоване Євангелієм.

П'ятидесятниця не є подією, яка має свій початок і кінець. Це звичайний досвід віри, який кожен віруючий переживає щодня, постійно. П'ятидесятниця є Божим *сьогодні*. Це воплочення, що триває, без великих спецефектів, але з упевненістю, що Бог залишається поруч. А ми – поруч Нього, просвітлені та укріплені Духом.

21 червня

Понеділок св. Духа

Еф 5, 9-19

Мт 18, 10-20

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Ефесян 5, 9-19

Браття, плід світла є в усьому, що добре, що справедливе та правдиве. Шукайте пильно того, що Господеві подобається. Не беріть участі в безплідних ділах темряви, а радше їх картайте, бо що ті люди потай виробляють, соромно й казати. Все, що ганиться, стає у світлі явним, а все, що виявляється, стає світлом. Тому говорить: “Прокиньсь, о сплячий, і встань із мертвих, а Христос освітить тебе!” Тож, уважайте пильно, як маєте поводитися, - не як немудрі, а як мудрі, використовуючи час, бо дні лихі.

Тому не будьте необачні, а збагніть, що є Господня воля. І не впивайтеся вином, яке доводить до розпусти, а сповнюйтеся Духом. Проказуйте між собою вголос псалми й гимни та духовні пісні, співайте та прославляйте у серцях ваших Господа.

Євангеліє від Матея 18, 10-20

І сказав Господь: “Глядіть, щоб ви ніким з оцих малих не гордували: кажу бо вам, що ангели їхні на небі повсякчас бачать обличчя мого Небесного Отця. Бо Син Чоловічий прийшов спасти те, що загинуло. Що ви гадаєте? Коли хтось має сто овець і одна з них заблудить, – чи він не кине дев'яност дев'ять у горах і не піде шукати ту, що заблукала? І коли пощастить знайти її знову, істинно кажу вам, що радіє нею більше ніж дев'яност дев'ятьма, що не заблукали. Так само і в Отця вашого Небесного немає волі, щоб загинув один з тих малих.

А коли брат твій завинить супроти тебе, піди й докори йому віч-на-віч. Коли послухає тебе, ти придбав брата твого. Коли ж він не послухає тебе, візьми з собою ще одного або двох, щоб усяка справа вирішувалася на слово двох або трьох свідків. І коли він не схоче слухати їх, скажи Церкві; коли ж не схоче слухати й Церкви, нехай буде для тебе як поганин і митар.

Істинно кажу вам: Усе, що ви зв'яжете на землі, буде зв'язане на небі, і все, що розв'яжете на землі, буде розв'язане на небі. Знов істинно кажу вам: Коли двоє з вас згодиться на землі просити що б там не було, воно буде дано їм моїм Отцем Небесним; бо де двоє або троє зібрані в моє ім'я, там я серед них.”

Розважання від Скинїї

Люди схильні більшу увагу виявляти до *великих*: видатних, багатих, можновладців. *Великих* краще не дратувати, не ображати й не використовувати, бо це може призвести до поганих наслідків. *Великі* можуть відстояти себе. Бог не робить різниці між людьми, він знає й любить кожного, Його дари й благодать є для всіх – і для великих, і для середніх, і для малих. Але про *малих* Він піклується особливо, бо знає, що вони часто не можуть себе самі захистити, не можуть подбати про себе.

Тільки Бог знає, чому людина є *малою*, знає не щоб засудити, а щоб її спасти. Історія про багача та Лазаря показує нам жалюгідне життя бездомного хворого жебрака, який безпорадно помирає. Чому він не мав де жити? Пропив свій дім? Його сім'я не змогла його терпіти й вигнала? А чому був хворий? Не міг подбати про своє здоров'я? Їв шкідливу їжу? Вчасно не звернувся до лікаря? Чому був убогим? Можливо, лінувався працювати? Бог не ставить таких питань, Він знає серце Лазаря, знає його життя й приготував йому майбутнє на лоні Авраама.

Ісус навчає не гордувати *малими*, не судити їх, а якщо це можливо, то й допомогти.

Бог з любов'ю ставиться до *зблукалих овець*, до людей, які блукають у своїх гріхах, страхах, залежностях, які не мають віри, бунтують проти Бога. Ісус прийшов не для того, щоб їх

судити чи карати, а щоб шукати їх. А коли пощастить знайти – Ісус радіє ними більше, ніж тими, що не заблукали.

Ісус навчає прощати людям їхні провини. Але прощати не означає ігнорувати чи терпіти. Коли ближній завинив супроти тебе, маєш йому докорити. Це може допомогти залагодити ситуацію, спонукати ближнього до розкаяння, може відновити мир. А може й не допомогти. Але це принаймні прояснить ситуацію, покаже правду, виведе на світло те, що відбулось, і може запобігти його повторенню.

22 червня

Вівторок

Рим 1, 1-7. 13-17

Мт 4,25 - 5,13

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 1, 1-7.13-17

Браття, Павло, слуга Христа Ісуса, покликаний апостол, вибраний для Євангелії Божої, яку Бог наперед був обіцяв через своїх пророків у Святих Писаннях про Сина свого, народженого тілом із сімени Давида, установленого сином Божим у силі, духом святости, через воскресіння мертвих, - про Ісуса Христа, Господа нашого, через якого ми одержали ласку й апостольство на послух віри між усіма народами на прославу його імени, між якими й ви - покликані Ісуса Христа; усім, що в Римі, Божим улюбленим, покликаним святим: благодать вам і мир від Бога, нашого Отця, і Господа Ісуса Христа.

Не хочу я, брати, від вас таїти, що я часто мав намір прийти до вас, - та досі завжди мені щось ставало на перешкоді, - щоб мати якийнебудь плід і між вами, як і між іншими народами. Я почуваю себе боржником перед греками і чужинцями, розумними і неуками: тож, щодо мене, я готовий і вам, що мешкаєте в Римі, проповідувати

Євангелію. Бо я не соромлюся Євангелії: вона бо - сила Божа на спасіння кожному, хто вірує: перше юдеєві, а потім грекові, - справедливість бо Божа об'являється в ній з віри у віру, як написано: «Праведник з віри буде жити.»

Євангеліє від Матея 4,25 - 5,13

А йшла за ним велика сила людей з Галилеї, з Десятимістя, з Єрусалиму, з Юдеї та з Зайордання. Побачивши ж народ, зійшов на гору. І коли він сів, підійшли до нього його учні; а він, відкривши уста, почав навчати їх:

«Блаженні вбогі духом, бо їхнє Царство Небесне.

Блаженні тихі, бо вони успадкують землю.

Блаженні засмучені, бо будуть утішені.

Блаженні голодні та спрагли справедливости, бо вони наситяться.

Блаженні милосердні, бо вони зазнають милосердя.

Блаженні чисті серцем, бо вони побачать Бога.

Блаженні миротворці, бо вони синами Божими назвуться.

Блаженні переслідувані за правду, бо їхнє Царство Небесне.

Блаженні ви, коли вас будуть зневажати, гонити та виговорювати всяке лихо на вас, обмовляючи мене ради.

Радійте й веселіться, бо нагорода ваша велика на небі; так бо переслідували пророків, які були перед вами.

Ви – сіль землі. Коли ж сіль звітріє, чим її солоною зробити? Ні на що не придатна більше, хіба – викинути її геть, щоб топтали люди.»

Розважання від Скинїї

Сьогоднішнє Євангеліє подає прекрасну сторінку – Блаженства. Вони становлять певну синтезу для тих, хто хоче піти слідом за Ісусом. Разом з усіма порадами, які тут додаються. Господь їх проголошує, аби показати, що Його природа – бути Вчителем. Блаженства роблять помітним у тих, хто ними живе, погляд, звернений на Царство Боже, і дистанцію від земного виміру та від його неунікненних спокус. Наприклад, перше: *Блаженні вбогі духом, бо їхнє Царство Небесне*. Тут не прославляється бідність як така, тобто реальний брак дібр. Тут додано: *вбогі духом*, – що вказує на духовну відокремленість від мирських справ, які спрямовують наш погляд на те, що не є Божим, що не належить Божому Царству. Всі дії людини мають бути спрямовані на відкуплення. Невипадково, випереджаючи найкращу молитву *Отче наш*, проголошується: *Блаженні милосердні, бо вони зазнають милосердя*. Отже, прощення представлене як серцевина Доброї звістки. Прощення тих,

хто нас переслідує, очорнює, мовить про нас лихе слово – з Його приводу. Тоді ми не лише блаженні, але нам ще й сказано радіти й веселитися, *бо нагорода ваша велика на небі*. Це повне знищення звиклого способу сприйняття. Це радикальна відмова від *око за око, зуб за зуб*, щоб підтвердити *ви чули, що було сказано (...), а Я кажу вам (...)*. Цю перспективу змінено назавжди. Треба повністю відновитися, очиститися. Адже чисті побачать Бога, того Бога, на якого в Старому Заповіті не могли подивитися зашорені людські очі. Як пригадує книга Одкровення, ті, хто живе блаженствами, позначені, як ангели, Божою печаттю. Їх буде так багато, що ніхто не зможе порахувати, з кожного народу й мови. І всі вони проголошуватимуть, що *спасіння належить Богу нашому* (пор. Одкр 7,10). Тому що ніхто не може спастися сам по собі, лише заступництвом Агнця, який приніс себе в жертву за всіх. Перед його трон треба прийти перевдягнутим у білі шати, як тоді, коли тебе хрестили. Просімо Бога, нашого Отця, благодаті жити щодня цією сторінкою Блаженств. Тому що вони є паспортом християнина.

23 червня

Середа

Рим 1, 18-27

Мт 5, 20-26

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 1, 18-27

Браття, бо гнів Божий відкривається з неба на всяку безбожність і несправедливість людей, які правду спинають несправедливістю; тому що те, що можна відати про Бога, їм явне, бо Бог їм об'явив; невидиме ж його, після створення світу, роздумуванням над творами, стає видиме: його вічна сила і божество, так що нема їм оправдання.

Бо, пізнавши Бога, не як Бога прославляли або дякували, але осуєтились у своїх мудруваннях, і притемнилося їхнє нерозумне серце. Заявляючи, що вони мудрі, стали дурними і проміняли славу нетлінного Бога на подобу, що зображує тлінну людину, птахів, четвероногих і гадів.

Тому й передав їх Бог за похотями їхнього серця на нечистоту, щоб вони самі сквернили власні тіла між собою. Вони замінили Божу правду на неправду і честь віддавали і служили створінню радше, ніж Творцеві, котрий благословен повіки. Амінь.

За це ж і видав їх Бог пристрастям ганебним, бо їхні жінки змінили природні вживання на протиприродні; так само і чоловіки, полишивши природні вживання з жінкою, розпалилися своєю пожадливістю один до одного, чинячи ганьбу, чоловіки на чоловіках, і приймаючи на собі самих належну плату свого блуду.

Євангеліє від Матєя 5, 20-26

І сказав Господь: "Кажу бо вам, що коли ви своєю праведністю не перевищите книжників та фарисеїв, не ввійдете в Царство Небесне. Ви чули, що було сказано давнім: Не вбивай; і коли хтось уб'є, той підпаде судові.

А я кажу вам, що кожний, хто гнівається на брата свого, підпаде судові. Хто ж скаже братові: Нікчема! - той підпаде Верховному Судові. А хто скаже: Дурень! – той підпаде під вогонь пекельний. Коли, отже, приносиш на жертвник дар твій і там згадаєш, що твій брат має щось на тебе, зостав там перед жертвником твій дар; піди, помирись перше з твоїм братом і тоді прийдеш і принесеш дар твій. Мирися з твоїм противником швидко, коли ти ще з ним у дорозі, щоб противник часом не віддав тебе судді, а суддя возному, щоб тебе не вкинули в темницю.

Істинно кажу тобі: Не вийдеш звідти, доки не заплатиш останнього шага."

Розважання від Скинїї

У нагiрній проповiдi Iсус наголошує на одній з умов, щоб увiйти у Царство Небесне – своєю праведнiстю перевищити книжників та фарисеїв. Книжники – люди, вповнi присвяченi законовi. Їхнє завдання – досконало вивчити закон, точно передати та сумлiнно виконувати. Фарисеї, крiм закону Мойсея, визнавали ще й усний закон, що охоплював незлiченнi приписи та передання; i часто ставили цi приписи вище за сам закон. Книжникiв та фарисеїв вважали кращою, вибраною частиною юдейського народу. Проте Iсус неодноразово їх називає *лицемiрами, гробами побiленими*.

У роздiлi 23 Євангелiя вiд Матея Iсус викриває всю їхню дiяльнiсть та дає вказiвки учням: *Робiть i зберiгайте все, що вони скажуть вам, але не робiть, як вони роблять. Бо вони говорять, а не роблять* (Мт 23,3). Навчання книжникiв та фарисеїв вiдрiзнялося вiд їхнього способу життя. Вони навчали, як треба жити, але самi так не жили. *В'яжуть тяжки, не пiд силу тягарi й кладуть людям на плечi; самi ж i пальцем своїм рушити не хочуть* (Мт 23,4). Праведнiсть фарисеїв була поверхова, лише напоказ. *Назовнi здається людям справедливи, а всерединi ви сповненi лицемiрства й беззаконня* (Мт 23,28). Їхня мета – не бути праведними, а праведними здаватися.

Як часто я веду фарисейський спiсiб життя? Хочу здаватися праведною, доброю, милосердною? Як часто вiд

інших вимагаю набагато більше, ніж від себе? Як часто за найменшу помилку здатна засудити ближнього, а за серйозний проступок себе виправдати? Як часто навіть за добрим вчинком приховую недобрий намір? Як часто вбиваю свого брата думкою, поглядом, байдужістю? Як часто моя поведінка не відповідає тому, що є в моєму серці?

Ісусове вчення відрізняється від вчень книжників та фарисеїв. Господь у нагірній проповіді показує новий досконаліший спосіб виконання закону, який не зводиться лише до дотримання певних вказівок та заборон. Щоб його пізнати та ним жити, потребуємо Духа Святого.

Духу Святий, покажуй нам наше серце, бо саме в ньому зароджується те маленьке зерно, яке потім може дати добрий плід, а може і зруйнувати.

24 червня

Четвер

**Свв. апп. Вартоломея і
Варнави**

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Рим 1,28 - 2,9

Мт 5, 27-32

Послання Апостола Павла до Римлян 1,28 - 2,9

Браття, і як вони не вважали потрібним триматися правдивого спізнання Бога, Бог видав їх ледачому розумові чинити негодяще: вони - сповнені всякої неправости, лукавства, захланности, злоби, повні заздрости, убивства, колотнечі, підступу, злоби; вони - обмовники, наклепники, богоненавидники, зухвальці, горді, хвальки, винахідники зла, неслухняні батькам, нерозумні, зрадливі, безсердечні, немилосердно. Вони, хоч спізнали Божий присуд, що, хто таке чинить, заслугує на смерть, не тільки це роблять, але й схвалюють це в тих, що таке чинять.

Ось чому немає тобі оправдання, хто б ти не був, о чоловіче, що судиш; бо в чому судиш іншого, ти сам себе засуджуєш: чиниш бо те саме, що судиш; ми ж знаємо, що суд Божий відбувається по правді на тих, що таке чинять. Чи думаєш про те, о чоловіче, - який судиш тих, що таке

чинять, а сам таке робиш, - що ти суду Божого уникнеш? Або погорджуєш багатством його доброти, поблажливості і довготерпеливості, не знаючи, що Божа доброта тебе веде до покаяння?

Та ти жорстокістю своєю і нерозкаяністю серця збираєш гнів на себе в день гніву, коли об'явиться правдивий суд Бога, що віддасть кожному за його вчинками: тим, що витривалістю в добрім ділі шукають слави, чести і нетління - життя вічне; а сварливим та неслухняним правді, але слухняним кривді - гнів та обурення. Горе й утиск на всяку душу людську, що чинить зло: на юдея перше, потім грека;

Євангеліє від Матвія 5, 27-32

І сказав Господь: "Ви чули, що було сказано: Не чини перелюбу.

А я кажу вам, що кожний, хто дивиться на жінку з пожаданням, той вже вчинив перелюб з нею в своїм серці. І коли твоє праве око тебе спокушає, вирви його й кинь геть від себе: ліпше тобі, щоб один твій член загинув, аніж щоб усе твоє тіло вкинуто в пекло. І коли твоя правиця тебе спокушає, відітни її і кинь геть від себе: ліпше тобі, щоб один твій член загинув, аніж щоб усе твоє тіло пішло в пекло.

Сказано теж: Хто відпускає свою жінку, хай дасть їй лист розвідний. А я кажу вам: Хто відпускає свою жінку, - хіба у випадку розпусти, - той робить з неї перелюбку; і хто взяв би розведену, чинить перелюб."

Розважання від Скинїї

Уривок Мт 5,21-48 побудовано на шести антитезах: *було сказано / а Я вам кажу*. Насправді ж це не антитези. Ісус не пропонує іншого закону, це зрозуміло з цих слів: *Я прийшов їх не усунути, а доповнити* (Мт 5,17). Закон не новий, він давній, але його виконання нове. Ніхто й ніколи ще його так не пропонував і не виконував, як це робить Божий Син.

Ісус не суперечить закону – лише його прояснює і переходить від простих дій до бажань серця, звідки все бере початок. Натомість, доброю новиною є те, що Бог діє в нас через ті ж слова, які Він сам може виконати. Власне для цього Ісус і посланий. Адже вони були задумані не як кодекс досконалих і бездушних законів, а радше як об'явлення і дар життя Отця для нас.

Сьогоднішній уривок торкається теми стосунків між чоловіком і жінкою в подружжі. Ісус вчить, що не досить уникати всіх зовнішніх загроз для подружжя (факт зради). Але треба загородити дорогу сексуальним апетитам, уникаючи нагод, які можуть їх розбудити (погляд), та небезпечних контактів (рука).

Дієслово *пожадати* (єврейською *hamad*) виражає реальне вподобання і тверду постанову згрішити, а не просто якесь почуття чи думку. Воно означає *дати бажанню опанувати себе і нахабно взяти вподобане*, а отже йдеться про дію назовні.

Ісус йде ще далі. Для Бога важливі почуття, чистота думок, сумління. Може бути, що бездоганна зовнішня поведінка приховує глибоко прогниле серце. Зовнішнє має відповідати внутрішньому, без подвійного життя і фальші.

Перелюб не стається випадково, до нього готуються в серці. Одне равиністичне прислів'я каже: *Око бачить, серце бажає, тіло робить гріх.*

25 червня

П'ятниця

Рим 2, 14-29

Мт 5, 33-41

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 2, 14-29

Браття, бо коли погани, що не мають закону, з природи виконують те, що законне, вони, не мавши закону, самі собі закон; вони виявляють діло закону, написане в їхніх серцях, як свідчить їм їхнє сумління і думки, то засуджуючи їх, то оправдуючи, - в день, коли Бог, згідно з моєю Євангелією, судитиме тайні вчинки людей через Ісуса Христа.

Та коли ти, що звешся юдей, що спиращся на закон і хвалишся Богом, ти, що знаєш його волю і, навчившись із закону, розбираєш, що краще, упевняєш себе, що ти провідник сліпим, світло тим, що в темряві, виховник невігласів, учитель дітей, бо маєш у законі вираз знання і правди, - ти, отже, що інших навчаєш, себе самого не навчаєш! Проповідуєш не красти, а сам крадеш! Наказуєш не чинити перелюбу, і чиниш перелюб! Гидуєш бовванами, а чиниш святокрадство! Ти, що хвалишся законом, переступом закону Бога зневажаєш. Бо, як написано, через вас ім'я Боже зневажається між поганами. Обрізання

корисне, коли виконуєш закон; а коли ти переступаєш закон, обрізання твоє стало необрізанням. Коли ж необрізаний пильнує постанови закону, то чи не порахується йому його необрізання за обрізання? І необрізаний по природі, виконуючи закон, осудить тебе, що, не зважаючи на Письмо й обрізання, ти переступник закону; бо не той юдей, що є ним назовні, і не те обрізання, що назовні, на тілі, а той, хто юдей у скритості, і те обрізання серця - за духом, не за буквою; такому похвала не від людей, але від Бога.

Євангеліє від Матєя 5, 33-41

І сказав Господь: “Ви чули теж, що було сказано давнім: Не клянись неправдиво, і виконаєш твої клятви Господеві. А я кажу вам не клястися зовсім: ні небом, бо це престол Бога; ні землею, бо це підніжок стіп його; ні Єрусалимом, бо це місто великого царя. Та й головою твоєю теж не клянися, бо не можеш ані одного волоска зробити білим або чорним. Хай буде ваше слово: Так, так; Ні, ні, – а що більше цього, те від лихого.

Ви чули, що було сказано: Око за око, зуб за зуб. А я кажу вам: Не противтеся злому. Хто вдарить тебе в праву щоку, оберни до нього й другу. Хто хоче позиватися з тобою і взяти з тебе одягу, лиши йому і плащ. І хто тебе силуватиме йти милю, іди з ним дві.”

Розважання від Скинїї

Ісус заохочує своїх учнів не клястися. Він не говорить про обман, очевидно, що клястися неправдиво – є злом і гріхом. Ісус говорить про клятви, які людина може дати щиро. Клятва зобов'язує і обмежує людину, її не завжди вдається виконати.

Людина клянеться перед іншими в тому, що говорить правду. Клятва має запевнити їх, стати додатковою гарантією. Тому для кращого ефекту клялися небом, землею, Єрусалимом. Чимось цінним і важливим, чого не хотіли втратити. Ісус пропонує нам говорити просто, не виправдовуватись і не підкріплювати свої слова клятвами. Щоб ствердити щось, достатньо сказати *так*, щоб заперечити – *ні*, а що більше – те від лукавого. То він сіє недовіру між людьми, викликає підозри, за допомогою страху і почуття провини спонукає людей виправдовуватися, запевняти, переконувати. А Господь дає свободу, дає можливість говорити щиро і відкрито, дає вибір вірити чи не вірити.

Проблема клятви також у тому, що людина, яка її дає, є обмеженою у своїх силах, знаннях і розумінні правди. Вона не може контролювати майбутнє чи змінити минуле, не може покластися на себе. Не мудро клястися зробити щось у майбутньому бо не знаєш чи будеш мати здоров'я, час і можливість це зробити. Клятва може стати тягарем, а неможливість її виконати може пригнітити людину.

Ісус пропонує дивовижний підхід до проблем, що можуть спіткати людину: підставити щоку, щоб отримати другий удар; тому, хто в тебе забирає щось, віддати і те, що він не сподівався отримати; робити більше, ніж те, до чого тебе примушують. На таку поведінку здатний хіба той, хто живе вірою у доброту і милосердя Бога Отця. Він не боїться ударів, образи і зневаги не проникають у його серце, бо там живе Божа любов. Він не переживає за матеріальні достатки, не боїться їх втратити, бо знає що Отець Небесний завжди потурбується про нього, і нічого йому не забракне. Він не уникає додаткової роботи, бо знає, що зможе відпочити і відновитися в Божій присутності.

26 червня

Субота

Рим 1, 7-12

Мт 5, 42-48

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 1, 7-12

Браття, усім, що в Римі, Божим улюбленим, покликаним святим: благодать вам і мир від Бога, нашого Отця, і Господа Ісуса Христа.

Насамперед дякую Богові моєму, через Ісуса Христа, за всіх вас, що віра ваша славиться по всьому світі. Свідок бо мені Бог, якому я служу духом моїм, благовістуючи його Сина, що я безперестанно згадую про вас і завжди прошу в моїх молитвах, чи врешті-решт пощастить мені, з волі Божої, прийти до вас; бо прагну вас бачити, щоб поділитися з вами якимнебудь духовним даром, щоб вас зміцнити, тобто підбадьоритись разом, між вами, спільною вірою, вашою і моєю.

Євангеліє від Матєя 5, 42-48

І сказав Господь: "Дай тому, хто в тебе просить, а хто хоче позичити в тебе, не відвертайся.

Ви чули, що було сказано: Люби ближнього свого й ненавидь ворога свого. А я кажу вам: Любіть ворогів ваших і моліться за тих, що гонять вас; таким чином станете синами Отця вашого, що на небі, який велить своєму сонцю сходити на злих і на добрих і посилає дощ на праведних і неправедних. Бо коли ви любите тих, що вас люблять, то яка вам за це нагорода? Хіба не те саме й митарі роблять? І коли ви вітаєте лише братів ваших, що надзвичайного чините? Хіба не те саме й погани роблять? Тож будьте досконалі, як Отець ваш небесний досконалий.”

Розважання від Скинїї

А я кажу вам: любіть ворогів ваших і моліться за тих, що гонять вас. Таким чином станете синами Отця вашого, що на небі, який велить своєму сонцю сходити на праведних і неправедних.

Цей фрагмент нагірної проповіді Ісуса є одним з найважчих. Думаю, у кожного, хто читає ці слова і щиро прислухається до свого серця, виникають різні емоції, можливо, навіть бунт чи несприйняття цих слів. З'являються запитання: *Ну як любити? Як можна любити кривдника, який завдав болю мені, чи близьким; вбивцю який відібрав життя дитині; народ, який є жорстоким загарбником і завдав іншому народові багато втрат? Як любити?* Простіше нам прийняти навіть поставу культурної байдужості, гордої толерантності... але любити?! Як взагалі можна щось таке вимагати? Буває часом важко любити колегу по роботі, з

яким відрізняємося характером, чи когось з родини, а тут Ісус підносить планку так високо. Ще й говорить: *коли вітаєте лише братів ваших, що надзвичайного чините? Хіба не те саме й погани роблять?* Тобто справді хоче від нас надзвичайного.

І тут постає питання: *як це втілити в життя? Що робити, щоб це стало можливим?*

Можна спробувати виконати це поверхнево, прибравши лише зовнішню поставу, і думати, що в такий спосіб уже виконуємо слово Ісуса. Часто так поводимося, коли недостатньо себе знаємо, коли не беремо до уваги правди про наше серце, яке справді є далеке від любові. А треба починати саме з цього. Який-небудь крок до справжньої любові починається з усвідомлення, що її немає, а моє серце потребує навернення і зцілення, що в ньому ще багато егоїзму і різних перешкод.

Людина, яка справді кається, наче автоматично стає здатною любити. Чому так стається? Тому що покаєнням очищується серце, а очищене серце стає місцем сходження Святого Духа. Господь єднається з такою людиною і дає їй силу любити.

Ключ до цього фрагменту саме в словах Ісуса, які Він повторює: *станете синами Отця вашого; будьте досконалі, як Отець наш небесний.*

Тільки єднаючись з Отцем, перебуваючи в синівській любові до Нього, можливо любити. Навіть ворогів. Усіх без винятку, як сонце і дощ, що уділяються всім людям. Бо Бог є постійним даванням, і тільки той, хто увійде в цю логіку через єдність з Ним, живе справжнім життям.

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священиків, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com